

ΤΑ ΠΙΟ ΩΡΑΙΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

Ο ΚΟΥΡΥΔΑΛΟΣ

(Του ANDRÉ THEURIOT)

Η μέρα μόλις άρχινά τους λόφους ν' άσπασμένη
 — Στόν κάμπο, άκόμα, σκοτεινιά —
 Κι' ύβω, στους πρόσχατους άγρούς, όπου ο άνθος φροντύνει
 Άδύναμη ή άντηλιά,
 Την λάχνη άκόμα σέ δροσιά, δέν την μεταμορφώνει
 Κι' εύθύς, τά μυδιασμένα σου τινάζοντας φτερά
 Στο νεότερό χορτάρι,
 Κορυδαλέ, φεύγεις, πεπιάς, αφού για μά φορά
 Άκόμα θάχης πάει
 Καινούργιες νότες και σκοπούς, τραγουδιά δλο χαρά
 Σέ βλέπω σά γοργή άστραφή νά σκίζεις τόν άγέρα
 Κι' άκούω τ' δλο τραγουδίαν.

Καθώς ο ήλιος λιμπερός φω-
 τίζει πέρα-πέρα
 —ός τό νερό της ρεματιάς—
 Μούζει πώς βγαίνει ο ήλιος
 (σου από θεών φλογέρα,
 Πάντα ψηλά, πάντα ψηλά,
 (στον γελιστό ουρανό
 —Νάμω κι' έγώ μαζί σου!—
 Φαίνεται τώρα σά μικρό σημά-
 (δι σκοτεινό.

Μ' άκούγεις' ή φωνή σου :
 Τραγουδι—λές—που τ' άπειρο
 (σκορπίζει άλωργινό...
 Άθήνα, Μπαφό, Γ. Κ.

ΓΕΤΕΡ' ΑΠ' ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΩΝ ΛΟΥΓΑΔΙΩΝ

Μη κλάις για δτι έσθυσε πριν
 (ζήτησε
 τό δάκρυ τό θολό του πόνου άς
 (μη κυλίσει
 στα μαριμένα ρόδα της μο-
 (φής σου
 και την καρή λησμόνησε που
 (πέρασε ζωή σου.
 "Άσε τό γέλιο ν' άπολαθή επί-
 (σημο, σαρκαστικό
 σαν κάποιος τραγικός, βαθύς
 (άντιπαλος
 που άπ' τά βήδη βγαίνει μιάς
 (άδύσσου...
 "Άς άντηχίση τραγικά μέσ'
 (την άελεψία
 έτοι μακάθριο σάλτηρό και νο-
 (λασμένο
 στής φιλαζής τους τόχους τους
 (ύγρους
 που τά δνερά σου σ' έχουνε
 (κλεισμένο.
 Νοσταλγικά ποτέ μη δής κά-
 (ποιες στιγμές
 άλλες καινούργιες μη ποθήσης
 τό δρόμο πάρε π' άδηγη στής
 (λήθης την παγή
 και μέσα στην άτάραχη και
 (λερή σωπή της
 σαν μέσ' σέ τάφο τά δνεμα
 (που πέθαναν νά κλεισης.
 ΜΙΧΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

σημίματα που σάς πήραν.
 — Πώς, κίρνε μοίραζε ;
 —Αυτό δέν μπορώ νά σάς τό πώ, επί τό παρόντος τουλάχιστον.
 Έχετε λίγη ύπομονή. Και πρό πάντων, κίμπετε δτι σάς συμβουλεύω,
 άν θέλετε νά πάνουν νά σάς βέδουσι...
 'Ο κ. Λιάκος, οκέτριχε λίγο, και τέλος ειπε :
 — Μάλιστα, Άρχιγγέ, θά κάμω όπως μού λέτε. Θ' αγοράσω τό
 δαχτυλίδι αυτό.
 — Θά τό αγοράσετε τώρα άμέσως, σάς παρακαλώ, δτόνισε ο
 Άρχιγγέ. Και θά τό προσφέρετε στην κυρία σας, χωρίς νά γίνη
 λόγος, επακαλιμάνω, πως τό δώρο αυτό της τό δίνετε γιατί σάς
 τό ύπέδειξε ένα, Σύμφωνο ;
 — Σύμφωνοι, κίρνε μοίραζε. Θά κάμω όπως
 μέ συμβουλεύετε, άν και δέν καταλαβαίνω τίποτε
 άπ' όλα αυτά.
 — Δέν εινε άνάγκη νά καταλαβαίνετε. Έπι-
 στευθήτε σέ μένα... Και τώρα, άς πεταχτούμε ός
 τό χωροσχείο... Άναυμονώ νά λύσω τό μυστήριο
 που συμβαίνει σάνι σας και... θά τό λύσω. Θά τό
 λύσω, μέ την Κόλασι !...
 ΣΤΟ ΠΡΟΣΧΕΣ : Τό Β' μέρος.

ΑΠ' ΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

ΧΙΛΙΑ ΔΥΟ

Ένας Γερμανός επιστήμων έλεγε την ύπομονή νά μεταφέρει τις
 υίχες της κεφαλής και βόηκε ότι ένα ξανό κεφάλι μετρού μωγέ-
 θους έχει 140.000 τρίχες, ένα καστανό 110.000, ένα μέ μαύρα μαλλιά
 100.000 τρίχες και 80.000 ένα κεφάλι κοκκινομάλλο. 'Ο ίδιος επι-
 στήμων έξηγγει ότι στις περισσότερες περιπτώσεις ατία της φαλά-
 κρας εινε τό χτένισμα, τό όποιο προτείνει νά καταργηθή. Άπό τά
 μαλλιά μας μιάς πέτρουν τέλος ήμερησίως μέχρι του 25ου έτους 120
 τρίχες, ή όποίες όμως άνανεώνονται. ***

Ένας από τους φοβερούς έχθρούς του ελέφαντος εινε ο... πο-
 κός. Τά μικρά αυτά ζώα επιπλύνουν συνήθως κατά τών ποδών τών
 ελεφάντων και τους κατατρώγουν, όταν μάλιστα οι ελέφαντες εινε
 πληγμένοι και δέν μπορούν ν' άμυνθούν εύκολα. Γι' αυτό στους

Ζωολογικούς κήπους προς υπε-
 ρόσταισι τών ελεφάντων από
 τους μικροσκοπικούς, άλλ' έπιαν-
 δόνους έχθρούς των τοποθετούν
 γύρω άπ' τό κλουδί τους κλη-
 γούτα σκυλιά ειδικής ράσας,
 τά όποια άφαντίζουν τά ποτία.

Στά δαχτυλίδια άπεδιδοντο
 άνεσθεν λιμαπικές ιδιότητες.
 'Ο Ρωμαίος Ιατρός Μάρκελλος,
 σύγχρονος του αυτογράφου
 Μάρκου Αδρηλιου, συμβούλευε
 κάποτε έναν αυλικό που έπασχε
 από πόνο τών πλευρών, νά φο-
 ρήσει για νά θεραπευθή ένα δα-
 χτυλίδι, κλωμμένο από καθαρό
 χρυσάφι!
 "Αν κάποιαν αυτού ο Ρω-
 μαίος αυλικός έθεραπευθή, δέν
 άναφέρει ή 'Ιστορία.

Παρητηρήθη ότι σέ κάποιο
 σημείο, που συνέβη τελευταία
 στην 'Ιταλία, προηγήθησαν έν
 μέρος τών ζώων άρκατά γα-
 ροκρατιστικές ένδείξεις για τόν
 έπαισιμενο κίνδυνο. Όπως π. χ.
 λίγα λεπτά πρό της δονήσεως,
 ή άγγελάδες έμωύγκριζαν, ή κα-
 τ'είρες έβέβαιαν, οι σκύλοι έ-
 γαυγίζαν, ή χήνες κι' ή κότ-
 τες θορυβούσαν, τά άλογα κω-
 νόνησαν πολλά έρεθισμένα και
 οι γάτοι προσπαθούσαν νά κρι-
 φτούν. Άλλά και τά ψάρια έί-
 χαν έγχαταλείψει τους βυθούς
 κι' είχαν συσσωρευθεί στην ά-
 κρογιαλιά, όπου οι χωματόι τά
 έπιαναν χωρίς κίμμη δύσκολία.

Μεταξύ τών άστέρων ύδρο-
 βίον φωτών, ύπάρχει κι' ένα μέ
 τό επιστημονικό όνομα ΟΥΤΡΙ-
 κοιλίαρας, τό όποιο εινε... σα-
 κροζάφι και μονάξει μάλιστα μέ
 ζώο. Τό φυτό αυτό έχει ρίζες, ή
 όποιες κινούνται ελεύθερα μέσ'
 στο νερό, χωρίς νά προσκολλώνται
 ποτένα. Στο κέντρο λοιπόν τών ριζών
 του ύπάρχει μιά τρίτα όμοια
 μέ στόμα. Μέ τό στόμα του αυτό
 τό φυτό άρπάζει και καταπίνει
 διάφορα έντομα και μικρά ψάρια,
 μέ τά όποια πρέφεται κατά προ-
 τίμηση.
 Πάν δτι καταπίνει, παίρνει
 κατόπιν σ' ένα θήλαμα, στο σημείο
 δηλαδή του φητού, όπου δια-
 λείνει. ***

Ένας ξένος γιατρός, ο όποιος άσχολήθηκε ειδικά μέ τη μελέτη
 τών νόσων, τών προερχομένων από τά οδοντωματώδη ποτά, συν-
 στή μερικώς πολύ εύκόλους τροπούς θεραπειάς τών νόσων αυτών.
 Μεταξύ τών άλλων, συμβούλευει την άποφυγή τών βαρετών τροφών
 και κυρίως την πορτοκαλοφαγία. "Ένα πορτοκάλι τό πρωί, ένα στο
 γεύμα, ένα στις τρέεις τό άπόγευμα, ένα στις έξη και ένα πρό του
 ύπνου, κάνουν μεγαλύτερο καλό από πολλά ψάρια.

Κάποιος Βιεννέζος επιστήμων άνέλαβε τελευ-
 ταία ν' άποδείξη τας μικροβιοκτόνες ιδιότητες του
 καφέ και προέβη στην έκτέλεση σχετικών πειραμά-
 των. Άπέδειξε λοιπόν ότι μιά λοχμή δόσις καφέ
 εινε ικανή νά έπαρθεί μέσα σέ λίγες ώρες την
 καταστροφή τών μικροβίων της χολέρας, του έρ-
 σιπέλατος και του τυφοειδούς πυρετού.

Το Χαμόγελο (Του Ζορζάν)

